

OSTRŽEK

Carlo Collodi

Ali verjamete, da se vam bodo želje izpolnile, kadar zagledate zvezdni utrinek? O tem vam bo pripovedoval muren MODREC, ki je živel v delavnici mojstra Pepeta.

V majhni italijanski vasici je živel rezbar Pepe. Skupaj z njim sta živela mačkon Figaro in zlata ribica Kleo. Njegova delavnica je bila zvrhano polna lesenih lutk.

Nekega dne je mojster prikupno lutko, ki ji je toda nos se mu je izrezal lutko ostrgal iz enega OSTRŽEK. Lutka je bila fantičku, ki si ga je Pepe

Ko je lutko dokončal, se spanjem se je zazrl na utrinek in vzkliknil: oživel!«

Pepe izrezal posebno narisal navihan obraz; malce predolg. Ker je kosa lesa, ji je dal ime podobna prikupnemu že odnekdaj želel.

je odpravil spat. Pred zvezdnato nebo, zagledal «Želim si, da bi Ostržek

Ko je ves svet trdno spal, se je nad vas spustila nenavadna svetloba, ki je nenadoma napolnila delavnico in se spremenila v plavolaso vilo. Slišala je Pepetovo željo.

Vila PLAVOLASKA je rekla lutki:

»Jaz sem dobra vila in imam moč, da lahko izpolnim želje. Ker si je Pepe zaželel, da bi ti oživel in postal pravi fantič, te bom spremenila v lesenega dečka. Vedno pa moraš govoriti

resnico!« Zamahnila je z roko in lutka je oživela.

Muren Modrec, oblečen v črn frak, z dežnikom v roki in s cilindrom na glavi, je vse to gledal in bil osupel.

Vila se je obrnila k njemu in mu rekla: »Nekaj pa Ostržku vendarle manjka – vest. Bi mu pomagal spoznavati razliko med tem, kaj je prav in kaj ni? Ali obljubiš, da mu boš stal ob strani in svetoval, da ne bo zašel na kriva pota?«

»Bom ... booom ... bom!« je jecljal Modrec. Vila se je nasmehnila in izginila.

Ostržek je veselo tekal po delavnici in hrup je zbudil Pepeta. Komaj je verjel lastnim očem – njegova lutka je plesala in pela. Od veselja je stisnil Ostržka k sebi in vzkliknil: »Hvala ti, zvezda želja, da si uresničila moje sanje!«

Naslednje jutro po zajtrku je moral Ostržek, ki je bil sedaj pravi leseni fant in ne več lutka, seveda tudi v šolo. Z jabolkom v eni in s knjigami v drugi roki se je Ostržek podal na pot v šolo.

Na bližnjem vogalu pa sta ga prestregla dve zanikrno oblečeni postavi –

kruljava lisica ZVITOREPKA in brljavi mačkon MRNJAVI. S prevaro sta ga zvelkla v lutkovno gledališče, katerega lastnik je bil grozni ČRNOBRADEC. Ostržek je brez najmanjšega strahu skočil na lutkovni oder, zaplesal, zapel in se sploh ni zmenil za Modrecova svarila. Prevaranta pa sta medtem že prodala Ostržka za lep kupček denarja Črnobradcu.

Črnobradec je Ostržka, ki se je tresel od strahu, zaprl v ptičjo kletko. Deček je bridko zajokal, murn pa je žalostno povsobil glavico, ker ni mogel rešiti prijatelja.

Nenadoma pa se je pojavila pred njima dobra vila Plavolaska in vprašala: »Kaj se je zgodilo Ostržek?« Deček ni hotel priznati, da je šprical šolo in da ga oče zamanj čaka, zato se je zlagal: »Dva velika in zaprla sem.« Toda joj, ob vsaki nos nekoliko zdaljšal. »Lažeš, je rekla žalostno Plavolaska. je Ostržek zasmilil. S svojo skrajšala nos in mu odprla vrata sta se odpravila domov k Pepetu.

močna moška sta me ugrabila in besedi, ki jo je izrekel, se mu je lažeš, Ostržek! Tvoj nos te izdaja,« Ker pa vila ni bila trdega srca, se ji čarobno paličico mu je spet kletke. Ostržek in muren Modrec

Toda nenadoma je mimo njiju pripeljala kočija, ki so jo vlekli osli, kočijaš pa je glasno pokal z bičem. Na vozu so sedeli razposajeni otroci, ki so se smejali, kričali in tulili.

Ostržek zopet ni poslušal murnovega svarila - razposajenim otrokom se je hitro pridružil, ko je slišal, da se peljejo v čudovito in nenavadno mesto na otoku - Mesto igrač. V tem mestu je vsak otrok jedel kar je hotel. Vsak je spal, kadar je hotel. Vsak je rekel, kar je hotel. Skratka vsak je lahko počel natanko tisto, kar ga je najbolj veselilo. Nikogar ni bilo, ki bi jim ukazoval in nihče jim ni ničesar prepovedoval. Otrokom se je zdelo to nadvse imenitno.

Lastnik tega nenavadnega mesta je bil zavaljen zlikovec - po imenu STROMBOLI. Poredne dečke je zvalil na zabavišni otok, kjer so se spremenili v neumne osličke. Potem pa nikoli več niso smeli domov.

Ko je hudobni Stromboli izrekel besedo »osli«, se je v mestu zgodilo nekaj strašnega: vsi razposajeni otroci so nenadoma dobili sivo dlako, dolga ušesa in rep – postali so osli! Tudi Ostržku so zrasla oslovska ušesa in oslovski rep. Nenadoma je Ostržka prevzela groza in skupaj z murnom sta hitro pobegnila iz strašnega mesta in odplavala domov.

Popolnoma izčrpana sta ob sončnem vzhodu dosegla rešilno obalo. Muren je ravnokar zlival vodo iz svojega klobuka, ko je odkril, da valovi ob bregu premetavajo steklenico.

»Ostržek, ujemi steklenico! V njej je sporočilo!« je zaklical muren Modrec.

Ostžek ga je ubogal. Zagrabil je steklenico in potegnil iz nje list papirja. Muren je naglas prebral sporočilo:

»Pepe sporoča, da je bil na poti na zabavišni otok, ko je morski pes Velikan pogoltnil njegovo barko!«

»Rešil bom očka!« je zaklical Ostržek, vodo in potonil na morsko dno, kjer Velikan je odprl svoje skupaj z Ostržkom vred. požiralniku navzdol, do je zagledal Pepeta, ki je Ko je Pepe povlekel Med ribami je našel svojega zajokal od veselja.

se obežil s kamnom, stekel nazaj v je zagledal morskega psa Velikana. velikansko žrelo in pogoltnil jato rib Plaval je z ribjo jato po Velikanovem ogromne votline – podobne želodcu. Tam skupaj s Figarom, s svoje barke lovil ribe. mrežo, ga je čakalo presenečenje. Ostržka. Objel je svojega sinčka in

»Očka,« je rekel Ostržek, lomiti in razbijati kose so ogenj. Ko je morski vso moč kihniti. Ujetniki v njegovem splav, ki ga je odnselo na odprto morje. Tam so več verjel, da jih bo še kdaj videl. Valovi so jih odplavili na suho.

»prišel sem te rešit.« Deček je začel lesa, ki so plavali naokrog. Zanetili pes začutil vročino, je moral na trebuhu so brž skočili na našli murna Modreca, ki že ni

Pepe se je počasi zavedel in zagledal Ostržka, kako leži z obrazom navzdol. Bridko je zajokal, ker Ostržek ni kazal znakov življenja.

Žalostni brodolomci so odnesli Ostržka domov in ga položili v posteljo.

»Mali Ostržek, tvegaj si življenje, da bi rešil starega očeta!« je jokal Pepe.

Neneadoma pa je prostor napolnila bleščeča, modra svetloba in prikazala se je vila Plavolaska. Zamahnila je s čarobno paličico in spregovorila: »Zbudi se, Ostržek! Dokazal si, da si dober fantič! Za nagrado boš odslej živel kot pravi otrok.« Leseno telesce brez življenja je v trenutku postalo živ fantič s kožo in kostmi.

Muren modrec je vse to gledal s solznimi očmi in veselo zamrmral: »Zdaj vem, da se sanje včasih tudi uresničijo.«